

[Johan Asmussen.]

Det andet punkt, som man fra landinspektørside har henledt min opmærksomhed på, har tilknytning til bestemmelsen om, at det er vedkommende landinspektør, der skal være ansvarlig for afgiften, foruden naturligvis den pågældende klient. Man har gjort mig opmærksom på, at der heri vistnok ligger et finansieringsproblem for mange små landinspektørvirksomheder, enmandsforretninger. De får derved pålagt en ny og ikke ubetydelig administrations- og inkassobyrde for det offentlige. Det kunne måske være værd at overveje, om man lægger denne afgift i det rigtige led, eller om man måske hellere skulle lægge afgiften i tinglysningsledet, sådan at den opkræves sammen med stempel- og tinglysningsafgiften, samtidig med at førstegangsskødet på parcellen kommer til tinglysning.

Det er jo sådan, at i den situation må advokaten — og det er jo dog i almindelighed advokater, der indleverer til tinglysning — betale de afgifter, der opkræves. Selv om jeg måske dér tilsyneladende taler imod min professions direkte interesser, kan jeg ikke komme helt uden om, at der måske er noget rigtigt og rationelt i at lægge opkrævningen af denne udstykningsafgift i det samme led, eventuelt i form af et særligt stempelmærke. Forholdet er jo nemlig det, at en advokat i denne situation enten må udlægge de gebyrer og afgifter, det drejer sig om, eller må sørge for fra sin klient at få indbetalt forskudsbeløb på omkostningerne, og dér gælder jo det særlige, at advokater har deres særlige ansvar, deres pligt til at holde sådanne midler på klientkonto. Noget tilsvarende gælder ikke for landinspektører. For dem vil det være noget nyt at skulle opkræve forskud på den slags omkostninger, og det kunne måske indebære visse betænkeligheder. Hvis de ikke opkræver dem, skal de altså selv udlægge dem, og det vil være en byrde, som måske i mange tilfælde kunne blive særdeles betydelig, navnlig for små landinspektørvirksomheder.

Jeg vil derfor henstille, at man i udvalget, hvor mit parti jo ikke kan deltage i forhandlingerne, overvejer disse ting, som ikke er uden en vis principiel interesse, men bortset herfra kan vi som sagt fra mit partis side tilsige vor tilslutning til gennemførelsen af lovforslaget.

Landbrugsministeren (*Chr. Thomsen*):

Jeg vil først takke de ærede ordførere for den velvillige behandling af lovforslaget.

De fleste af de spørgsmål, der er rejst, egner sig vel bedst til drøftelse i udvalg. Jeg vil dog nævne et par enkelte ting.

Det ærede medlem hr. Robert Christensen talte om rationalisering og decentralisering. I den anledning kan jeg oplyse, at matrikelkontoret snart er færdig med planer vedrørende mulighederne for decentralisering, men jeg gør opmærksom på, at decentralisering og rationalisering godt kan komme til at kolliderer med hinanden.

Det ærede medlem hr. Poul Dam var inde på den tanke, om man egentlig ikke burde opkræve afgiften efter værdi i stedet for med et fast beløb pr. grund. Det har været diskuteret, men en sådan ordning ville indebære, at administrationen blev meget sværere og meget langsommere, og derfor har vi valgt den form for opkrævning, der er foreslået i lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen ankede over den lange ekspeditionstid. Det er rigtigt, at ekspeditionstiden ofte kan føles lang for dem, der venter, men jeg vil i den anledning sige, at jeg er, siden jeg blev minister, flere gange blevet rykket af folk, der ikke kunne forstå, at deres sag ikke var kommet tilbage, og når man så undersøger det, viser det sig, at den ikke er indsendt fra vedkommende lokale myndighed. Derfor tror jeg, at de, der anker over den lange ventetid, hellere burde undersøge, hvor sagen ligger, i matrikelvæsenet eller hos de lokale myndigheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Teichert: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indskud på etableringskonto.

(Lovforslaget (nr. 141) findes i tillæg A. sp. 2089, fremsættelsen i tidenden sp. 3444).